

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

ΤΟΥ ΤΖΕΙΜΣ ΣΜΙΘ

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ

(ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ)

Ο γεροκαθηγητής της Χημείας Ουίλλιαμ Τζάκσον κι ο νεαρός γιουτός Τζωρτζ Πέτερσον που μένει στο Λονδίνο, είναι στενοί φίλοι...

Από του σημείου αυτού άκριβος άρχισε η παράδοξη αυτή ιστορία. Ο Τζάκσον έχει καιρό να λάβη γράμμα από Πέτερσον...

Ο Πέτερσον τον άπαντά άμέσως σθεδόν, και του άποκαλύπτει ένα τρομερό μυστικό σχετικό με τον τελευταίο του γίωτα...

Ο Τζωρτζ πηγαίνει στην Λαοχία για να τον δουν οι φίλοι του και άποκαίει το άλλοτε άν τον άνοσημασθόν...

να μου γράψης να τρέξω κοντά σου. Κι αν δέν μου τζητούσες αυτό θά το έκανα νόμος μου...

Σε φίλω Ουίλλιαμ Τζάκσον

Υ.Γ. Έλαβα αυτή τη στιγμή την δεύτερη έπιστολή σου. Η εϊδησις ότι δέν σε άποκαίωσθην καθόλου με ήσυχασε πολύ...

O.

(Άπόπασαμα εκ της έφημερίδος του Λονδίνου «Σημεία»)

Έμεινε άγρυπνη ώς τζω πρωί, γεμάτη τρόμο και φρίκη!

Ος μās πληροφοροϋν ένα άρεκτά παράδοξον και άρεκτά άνεξηγητον γενονος σινέβη προχθές στο νεκροταφείον...

Ένεργιστή άμέσως έρευνα εις όλόκληρον το νεκροταφείον, άλλ' ουδεις άνευεσθη εντός αυτού...

Η νεαρά κόρη άκουσε τους ίδιους θρήνους τη νύχτα έξω άπ' το παράθυρο του φτωχικού της κοιτώνος...

Το παράδοξον αυτό γεγονός σχολιάζεται ποικιλοτρόπως. Φαίνεται έν τούτοις ότι η νεαρά κόρη έπαθε άλλως παρ'αίσθησιν...

(Σημείωμα της κ. Αίλιαν Τζήβενς στον ιατρό Τζωρτζ Πέτερσον). Φίλε μου,

Σ' έξορκίζω μόλις λάβεις τζω σημείωμά μου αυτό να τρέξης γρήγορα σπίτι. Έλάτε γρήγορα, όσο μπορείτε πιο γρήγορα...

Οι χθεσινή μου νύχτα υπήρξε τρομακτική! Ω υπηρέτες είναι έπίσης τρομοκρατημένοι και θέλουν να φύγουν...

Μόνον η συνδρομή έκείνων που μ' άγαποϋν θά με βγάλη άπ' τη δύσκολη αυτή θέα.

Τρέξε τζω ταχύτερον, αν αισθάνσων και τζω έλάχιστο ένδιαφέρον γά μένα!

Ο Θεός με τιμωρεί σκληρά. Σε περιμένω μ' άγανα και χτυποκάρδι...

Αίλιαν (Έπιστολή του ιατροϋ Τζωρτζ Πέτερσον στον Καθηγητή Ουίλλιαμ Τζάκσον στο Τσέστερ).

Σεβαστέ μου φίλε, Δέν μπορεις να φαντασθής πόσο με συγκίνησε και πόσο μ' άνακούφισε η έπιστολή σου...

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Η Αίλιαν έλπισε ότι θά έμάθαινε την άλήθεια έξετάζοντας τζω προσοπικό του σπιτιού, μδ δέν κατώρθωσε να μάθη τίποτα...

Καταλαβαίνεις πλέον, φίλε μου, την θέσι μου, φαντάζεσαι την άγωνα της φτωχής μου Αίλιαν...

Είνε βέβαια πώ; δέν άπατήθηκε, πώ; δέν έκαμε λάθος... Ήταν έντελώς Ξυληνητή. Άνεγγώρισε άπολύτως τζω βήμα του συζύγου της!

Τι συμβαίνει; Και τι έξήγησι να δώσω σ' όλα αυτά; Θα ήμουν εύτυχης αν έρχόσων στο Λονδίνο. Ο έρχομός σου θά ήταν άνακούφισις και γά την λατρευτή μου...

Έξέρεις καλά πώ; δέν πιστεύω στα φαντάσματα. Κάτι άλλο συμβαίνει ίσως. Καμιά παγίς πιθανώς. Γι' αυτό μ' έξορκίζω. Σπεύσε! Τρέξε κοντά μου αν μ' άγαπάς...

Τζωρτζ Πέτερσον (Έπιστολή του Ουίλλιαμ Τζάκσον στον Τζωρτζ Πέτερσον στο Λονδίνο)

Καλέ μου φίλε, δυστυχισμένο μου παιδί,

Η προαισθήσις μου ήσαν άληθινή. Φοβόμουν ότι κάτι κακό σου συνέβη και δέν ελγα άδικο ν' άνησυχώ. Νά που σ' έχτύπησε η πιο θεινή συμφορά...

ταξίδι σου στο Λονδίνο, Σάν να μην εφθανε ή συμφορά που συνέβη, νέα αλλόκοτα και ανεύρητα γεγονότα με κάμουν ν' άγωνιάω, μ' έχουν έκνευρικοί, κοντεύουν να με κάμουν να παραφρονησω...

Συγγραφα στην προηγουμένη επιστολή μου τα μυστηριώδη και παράδοξα γεγονότα, τα οποία συνέβησαν στην κ. Αλιάν Στήβενς και στα οποία δεν έδωσα κατ' άρχάς και ξεαιρετική σημασία. Σήμερα όμως βρίσκουμαι πλέον κι' εγω σε κατάσταση άξιοθρήνητη, βρισκομαι μές στο σκοτόσ του μυστηρίου και του τρόμου!...

Σπυδού να σου εξηγηθώ άμέσως και να ζητήσω τις σοφές συμβουλές σου και την βοήθειά σου...

Σήμερα έλαβα άσφα να έπειγον σημάωμα της κ. Στήβενς, ή όποια με καλούσε να τρέξω άμέσως σπίτι της, μ' εξώριζε να μη άργοπορήσω στιγμή.

Έτρεξα άμέσως και βρήκα την δυστυχισμένη κυρία σε κακή κατάσταση, θλιβερή και άξιοδάκρυτη.

Χλωμή, τρομαγμένη, μόλις μπορούστας να μιλήσει, ρίχτηκε στην άγκαλιά μου κλαίγοντας. Προσπάθησα με κάθε τρόπο να την καθησυχάσω, μ' στάθηκε άδύνατον. Κλαίγοντας διαρκώς, μου διηγήθηκε πώς περασε την νύχτα της άγρυπνη, τρομαγμένη, έτοιμη να πηδήσει άπ' το παράθυρο εξ αίτιας του υπερβολικού της τρόμου.

Προσπάθησα να την πείσω πως όλα όσα της συνέβησαν και της συμβαίνουν, είναι άποτελέσματα της νευρικής της ταραχής

μετά τα τελευταία τραγικά γεγονότα... Μά δεν είχα δίκιο. Όταν μου διηγήθηκε τι της συνέβη, έμεινα κι' εγώ άμβροσντικός.

Είχε πλαγιάσει στο κρεβάτι της κατά τις δέκα. Ό όπνος την έπήρε κατά τις ένδικοα και μισή. Κ' έξαφνα, μετά παρέλευσι ένός τετάρτου ή μισής ώρας, έννοιωσε μέσο στον ύπνο της ένα κρύο, παγωμένο χέρι να την άγγιζει στο γυμνό της όμο, να την πασπατεύη, να προχωρή προς το λαιμό της!...

Ξύπνησε άμέσως, τινάχτηκε έπάνω και κίτταξε έντρομη γύρω της, μά δεν είδε άπολύτως τίποτα.

Τό δωμάτιο φωτιζόταν άσκατά καλά. Είχε άφήσει τό φώς άναμένο πριν κοιμηθί, μά δεν είδε άπολύτως τίποτα...

Άν και είχε υπ' όφιν της τα άλλόκοτα γεγονότα της περασμένης νυκτός, έν τούτους έπίστεψε ότι έπρόκειτο περί έφιάλτου και δεν φώναξε κανένα. Έμεινε ξυπνητή, πήρε ένα βιβλίο κι' άρχισε να διαβάτη...

Όι είχαν περάσει είκοσι λεπτά της ώρας, όταν άκουσε την πόρτα να τρέξη, και είδε συγχρόνως τό πόμολο να γυρίη σιγά-σιγά, χωρίς κρότος...

ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

Βρέθηκε έσχάτως ένα έγγραφο που μάς δείχνει με πόση πολυτέλεια έζούσαν σε παλαιότερους καιρούς οι βασιλείς και πρίγκηπες. Τό έγγραφο αυτό εινε σχετικό με την ζωή του Δελφίνου, δηλαδή του γιου και διαδόχου του βασιλέως της Γαλλίας Λουδοβίκου 14ου και της βασιλίσσης Μαρίας Λουίζας της Αυστριακής.

Γιά τή διασκεδίασά του διαδόχου ήσαν κοντά του: 10ν) Ένας χοροδιδάσκαλος που τον άποκόθουσε και στά ταξίδια του, 2ον) Ένας όλοδιδάσκαλος, 3ον) Ένας άρχικυνηγός με πολλούς κυνηγούς, 4ια) ό Δελφίνος Λουδοβίκος, άγαπώσος πολύ τό κνήνη ίδιός των λύκων και είχε γι' αυτό 100 σκύλους και 60 άλογα!

Ό διάδοχος είχε ακόμα στην ύπηρεσία του έναν κουρέα με μισθόν 700 λιρών και την τροφή του και πολυαριθμους θαλαμηπόλους. Ένας άπ' αυτούς ήταν άπφορτισμένος άποκλειστικώς με τις γραβάτες του ύψηλοτάτου και έπαιρνε μισθό 100 χρυσών είκοσφοράγων κάθε χρόνο.

Όλοι αυτοί οι μισθοί έπληρώνοντο έννοείται άπ' το Γαλλικό λαό, που τον είχαν τσακίσει την έποχή εκείνη στους φόρους.

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

Όταν ό ιστορικός Μαλεζήριμ έβγαине άπό τό ίδιαιότερο δωμάτιο του δικαστηρίου και πήγαине στην αίθουσα των συνεδριάσεων γιά ν' άκούσει την ένάντιον του καταδικαστικήν άπόφαση, γλίστρησε και κόντεψε να πέση κάτω: Τότε δστέρα και είπτε στους φίλους του, που τον τριγύριζαν: — Καχός ολονός! Άν συνέβαινε αυτό σ' ένα ρο- ματο ασφαλώς θα γύριζε πίσω!...

Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΩΝ Μ. ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ... ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΤΕΣ

Γιά να βγάλουν τό ψωμί τους. Συγγραφείς ύπάλληλοι, έμποροι, διπλωμάται. Ό Όμηρος και ό Σωκράτης. Τά σκονάκια του Δάντε. Συγγραφείς πολεμισται. Ό Μπαλζάκ έπιχειρηματίας. Ό Ερντίι πωλητής άκάτος. Ό Μοκτριάνι νεκροθάπτης κ. τ. λ. κ. τ. λ.

Όι περισσότεροι άπό τους φιλοσόφους της άρχαίας έποχής άλλα κι' άπό τους συγχρόνους συγγραφείς και λογογράφους δεν περιωριζόντουσαν μονάχα στη φιλολογία γιά να ζήσουν. Έκαναν και άλλες διάφορες δουλειές. Και τούτο γιατί ή φιλολογία ήταν πάντα πολυ φτωχό επάγγελμα και δεν έδινε και πολύ ψωμί.

Τό επάγγελμα φυσικά που συγγενεύει περισσότερο με τη φιλολογία εινε ή δημοσιογραφία στην όποια συνήθως καταφεύγουν οι περισσότεροι φιλόσοφοι και συγγραφείς γιά να ζήσουν. Ό Κίπλιγκ, ό Χώλ Κέιν και ό Ουέξλεϊ, διεκρίθησαν και ως δημοσιογράφοι.

Ό συγγραφεύς Άλέξανδρος Άρνου, ήταν δημοχολικός ύπάλληλος, ό Μαρσέλ Μπερσέ έμπορος... γουρνουάν, ό Λουιανός Φάμπρ και ό Πιέρ Άνυ μηχανικός, ό Ζάν Ζιροντά κι' ό Πωλό Μοράν διπλωματικοί ύπάλληλοι, ό Σεβαστιανός Σερλ Λεκοντ, δικαστής στο

Κακοριγοδικείο του Σηκουάνα, ό Ζαν ντε Πιερρ έμπορος άρματων, ό Πιερ Λοτι κι' ό Άβεςνές άξιωματικοί του ναυτικού.

Άς ρίξουμε τώρα μία ματιά και στην έσοχη των άρχαιότερων φιλοσόφων και συγγραφεών.

Άν πιστέψουμε την ιστορία, μαθαίνουμε πως ό Όμηρος, ό τυφλό ποιητής της Όδυσσεας και της Ιλιάδος, ζούσε άπό τα φιλοδοχηματα που μάς ετραγουδώντας τά ποιήματά του.

Ό Σωκράτης εξ άλλου, άν και κατήγετο από έραγοτικούς γονείς — ό πατέρας του ήταν γλύπτης κ' ή μηνι του μαμή — ήταν έννα άδούλωτος... τεμπελος! Έξω άπό την Άθήνα δεν βγήκε ποτέ, εκτός άπό μία ευκαιρία που βρήκε κάποτε και πήγε γιά δύο ήμέρες στη Κόρινθο. Μάςνε κάθε μέρα στην Άγορά τους μαθητάς του κι' άρχιζε τη διδασκαλία του άπ' το πρωί ως τό βράδυ, άδιαφορώντας γιά τό σπίτι του, τό όποιο κυριολεκτικώς δυστυχούσε! Ούτε λογάριες τις γράνιες της γυναικας του, της Ξανθιππη.. Εξ αίτιας της τεμ-

πeliás του αυτή, ό μεγαλειότερος φιλόσοφος της άνθρωπότητος δεν κατώρθεσε να γραφή ούτε... μιά γραμμή άπ' όσα έδιδασε. Τή διδασκαλία του τη διεσωσε ό Πλάτων.

Ό Οβίδιος, ό διάσμος Λατινός ποιητής, ήταν δικηγόρος. Ό Σόλων και ό Σοφοκλής, είχαν έυδοθή στη ρομηχανία την όποια και εξηκολούθησαν με έπιτυχία και μετά την ένδοξη σταδιοδρομία τους στην πολιτική και στη λογογραφία.

Ό Δαντε Άλκιερι, ό συγγραφεύς της «Θείας Κωμωδίας» εινε ένα πολυ παράξενο επάγγελμα. Ήταν φαρμακοτρίφης, ειδικός μάστα να φτιάνη χάπια και να δουλεύη τό φαρμακευτικο γοδ... Ό Βοσκάνιος ήταν έμπορος, ό Περράρχιος κληρικός κι' ό Μακιαβέλις δημόσιος ύπάλληλος. Ό Άριστος τέλος ήταν διπλωματικός ύπάλληλος.

Άλλά και ως πολεμισται διέπρεψαν πολλοί συγγραφείς.

Ό Σερβαντές, ό συγγραφεύς του «Λον Κιχότ» έγραφε τό μυθιστορημά του αυτό με ό αριστερο του χέρι, γιατί είχε χάσει τό δεξι του στη ναυμαχία της Ναυπάκτου.

Έπίσης ό Κιμορός, τυφλώθηκε σε μά μάχη.

Άλλοι πάλιν γιά να εξοικονομησουν τό ψωμί τους κατέφευγαν σε διάφορες ατέλες. Έγουμε σχετικώς τό παράδειγμα του Μεταστασιου που κατήγησε να γίνη αδικός ποιητής της Μαρίας Θηρεσίας της Αυστριακής.

Ό Σαίξπηρ κι' ό Μολιέρος ήσαν καλλιτέχνη, ό Σατωμαρ και ό Λαμαρτινός καθώς κι' ό Δουμάς (υιός) διεκρίθησαν ως διπλωμάται.

Έκείνος που πραγματικά ύπηρεσε πολυτεχνίτης κι' έρημοσπίτης-δλος κ' έν έκτάσει έγράψαμε άλλότε, ήταν ό Μπαλζάκ. Ή μεγάλη του φτώχεια τον έφριξε από τόνα επάγγελμα σ' άλλο. Έγινε τυπογράφος, έφοθητής, εκδότης, καρτερίστας, έμπορος. Μά σ' όλα του αυτά τά επαγγέλματα ναυάγησε! Κ' έμεινε άδύνατος ως συγγραφεύς. Μά έλοι άνοι, άν δεν γόρτασαν τό ψωμί τους, πέθαναν όμως χορτασμένοι άπό δόξα!...

Στην έσοχη

